

Nr 139.

Av herr **Svensson** i Stenkyrka m. fl., om restitution av skatt å bensin, som förbrukas vid jordbruket till bensindrivna traktorer.

Under den tid tilläggsskatt på bensin utgick, d. v. s. från den 1 april 1948 till den 30 december 1950, erhöll jordbruket restitution på denna skatt för den bensin, som användes för driften av bensindrivna traktorer. Sedan tilläggsskatten avskaffats och den ordinarie bensinskatten höjts har någon restitution till jordbruket av bensinskatten icke ägt rum.

Frågan om restitution även av den ordinarie skatten, helt eller delvis, har genom motioner förelagts riksdagen såväl år 1950 som 1951. Bevillningsutskottet vid 1950 års riksdag fann det motiverat att jordbruket provisoriskt tillerkändes en mera begränsad restitutionsrätt och förordade samtidigt att en allsidig och förutsättningslös utredning angående rätten till restitution av bensinskatt skulle komma till stånd. I enlighet med detta ställningstagande hemställde utskottet att riksdagen skulle bemyndiga Kungl. Maj:t att förordna om restitution av den ordinarie skatten å bensin, som från och med den 1 januari 1951 och tills vidare förbrukades av jordbrukets bensindrivna traktorer. Utskottets förslag bifölls emellertid icke av riksdagen, som emellertid anslöt sig till utskottets uttalande om en allsidig och förutsättningslös utredning av hela restitutionsfrågan.

I motioner I: 149 av herr Ivar Nilzon m. fl. och II: 191 av herr Svensson i Stenkyrka m. fl. vid 1951 års riksdag yrkades att restitution med 20 öre per liter av den ordinarie bensinskatten skulle medges tills vidare för sådan bensin, som förbrukades av jordbrukets bensindrivna traktorer. I motionerna I: 277 av herr Mannerskantz m. fl. och II: 362 av herr Dickson m. fl. yrkades, att restitution skulle medges för hela den ordinarie bensinskatten, d. v. s. med 25 öre per liter. Restitutionen förutsattes i samtliga dessa motioner skola ske enligt de grunder, som tillämpats i fråga om restitution av tilläggsskatten under år 1950.

Bevillningsutskottet framhöll i sitt utlåtande över dessa motioner att chefen för finansdepartementet den 6 mars 1951 tillkallat en särskild utredningsman för att verkställa en allmän utredning rörande beskattningen av motorfordonstrafiken. Enligt direktiven för denna utredning skulle utredningsmannen även upptaga till bedömande frågan om fördelningen av beskattningen mellan fordonen och drivmedlen. Mot bakgrunden av övervägandena i detta sammanhang skulle sedan frågan om restitutionsrätten upptagas till prövning. Bevillningsutskottet hade intet att erinra mot en sådan allmän prövning av motorfordonsbeskattningen men framhöll, att en sådan genomgripande omläggning av beskattningen på detta område icke

kunde hinna förberedas på så kort tid, att förslag kunde föreläggas nämnda års riksdag. Utskottet underströk mot bakgrunden av detta förhållande att olägenheterna av ett uppskov med restitutionsfrågan lågo i öppen dag. I det läge som uppkommit ansåg sig utskottet böra tillstyrka att frågan om restitution av skatt å bensin, som användes för jordbrukets bensindrivna traktorer, erhöi en provisorisk lösning i huvudsaklig överensstämmelse med vad som föreslagits i de nämnda motionerna. Utskottet föreslog i enlighet med yrkandena i motionerna I: 149 och II: 191 att restitution skulle medges med 20 öre per liter. Riksdagen biföll emellertid icke detta yrkande utan antog en reservation till utskottets utlåtande av herr Olsson i Gävle m. fl. vari hemställdes om avslag på de nämnda motionerna under motivering att resultatet av den pågående utredningen först borde inväntas.

Något förslag från den av statsrådet och chefen för finansdepartementet tillkallade utredningsmannen rörande restitutionsfrågan har, såvitt vi känna till, ännu icke avlämnats. Under sådana förhållanden torde det icke vara möjligt för Kungl. Maj:t att till vårsessionen med årets riksdag framlägga förslag i restitutionsfrågan. Någon restitution till jordbruket av bensinskatt skulle sålunda icke kunna erhållas under innevarande år. Att detta bereder jordbruket uppenbara olägenheter och förluster säger sig självt. Även ur nationalekonomiska synpunkter är den uteblivna restitutionen till nackdel. Vi ansluta oss i detta fall till den motivering bevillningsutskottet vid 1950 och 1951 års riksdagar anført. Under hänvisning dels härtill och dels till motiveringarna i motionerna vid 1951 års riksdag I: 149 och II: 191 få vi hemställa,

att riksdagen måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att — i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder som tillämpats vid restitution av tilläggsskatten å bensin som förbrukats vid jordbruket till driften av bensindrivna traktorer under år 1950 — förordna om restitution med 20 öre per liter av den enligt 1929 års förordning utgående skatten å bensin, som från och med den 1 januari 1952 och tills vidare förbrukas vid jordbruket till bensindrivna traktorer.

Stockholm den 23 januari 1952.

		<i>Per Svensson,</i> Stenkyrka.
<i>Axel Rubbestad.</i>	<i>C. O. Carlsson,</i> Bakeröd.	<i>James I. A. Dickson.</i>
<i>Jöns Nilsson,</i> Bästekille.	<i>Stig F. Hansson,</i> Önnarp.	<i>Edvard Mårtensson,</i> Smedstorp.
<i>Gustaf Svensson,</i> Vä.	<i>Ernst V. Staxäng.</i>	<i>Nils G. Hansson,</i> Skegrie.
<i>Johan Ahlsten.</i>	<i>Rudolf Boman,</i> Kieryd.	<i>Ivar Johansson,</i> Mysinge.